

WSKAZÓWKI DLA NAUCZYCIELI

MODUŁ 6 – GRA FABULARNA

PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

W tej grze fabularnej uczniowie mogą wcielić się w rolę posła do Parlamentu Europejskiego. Na godzinę czy dwie klasa zamienia się w Parlament Europejski, a uczniowie dyskutują o tym, jak rozwiązaliby kwestie, z którymi boryka się obecnie UE, takie jak globalne ocieplenie, przepisy dotyczące tytoniu czy armia UE.

Gra pomoże uczniom rozwijać umiejętności demokratyczne. Umiejętności te obejmują krytyczne myślenie, prowadzenie dyskusji i znajdowanie kompromisów.

Najpierw **uczniowie pracują w mniejszych grupach** – komisjach parlamentarnych – nad wnioskiem ustawodawczym Komisji Europejskiej. Używają planszy do gry wraz z kartami tematycznymi. Wprowadzając zmiany do wniosku ustawodawczego, muszą brać pod uwagę różne punkty widzenia Rady Unii Europejskiej i innych zainteresowanych stron. Do wyboru jest pięć tematów, które różnią się stopniem trudności.

Potem w klasie odbywa się **debatę plenarną**, podczas której grupy przedstawiają zmodyfikowane przez siebie przepisy. Po niej następuje głosowanie klasowe.

Na koniec ma miejsce szczegółowe **podsumowanie i ocena** gry fabularnej ze zwróceniem uwagi na podobieństwa i różnice między ćwiczeniem wykonanym w klasie a rzeczywistością.

METODYKA	CZAS TRWANIA	MATERIAŁY
Gra fabularna: prace w komisjach parlamentarnych	25 min.	<ul style="list-style-type: none">- <u>Plansza do gry</u> dla każdej grupy- <u>Karta pracy</u> dla każdej grupy- <u>Zestaw kart tematycznych</u> dla każdej grupy. Karty należy wydrukować jednostronnie i powycinać.- Tematyczny wniosek ustawodawczy Komisji Europejskiej dla każdej grupy.
Gra fabularna: debata plenarna i głosowanie	10 min. na temat	<ul style="list-style-type: none">- Tablica czarna lub flipchart + kreda lub marker- <u>Wypełniona karta pracy dla każdej grupy</u>
Podsumowanie i ocena	15 min. do 1 godz.	<ul style="list-style-type: none">- Komputer + rzutnik- <u>Prezentacja</u> modułu 6

Zastrzeżenie prawne

Forma i treść ćwiczenia nie odzwierciedlają w pełni ani wiernie rzeczywistości, nie prezentują także rzeczywistych stanowisk Parlamentu Europejskiego, Komisji Europejskiej, Rady Unii Europejskiej bądź grup interesu. Cel tej symulacji jest ściśle edukacyjny. Takie jest też jedyne kryterium dokonanych wyborów.

CELE I UMIEJĘTNOŚCI

POSTAWA

- Gra kształtuje postawę krytyczną uczniów, którzy mogą wyrobić sobie własne zdanie na bieżące tematy dotyczące UE.

WIEDZA

- Uczniowie znają i rozumieją (w uproszczeniu) proces decyzyjny w UE.
- Uczniowie rozumieją rolę Parlamentu Europejskiego w tym procesie.
- Uczniowie wiedzą, że Parlament Europejski zajmuje się konkretnymi kwestiami, które mają wpływ na ich życie codzienne.
- Uczniowie wiedzą więcej na temat omawianych kwestii.

UMIEJĘTNOŚCI

- Podczas ćwiczeń uczniowie rozwijają swoje umiejętności demokratyczne: uczą się uwzględniać poglądy innych, wyrabiać sobie własne zdanie, zasięgać opinii i znajdować kompromis.
- Uczniowie uczą się prezentować swoje propozycje i przemawiać przed grupą.

KROK PO KROKU

1. GRA FABULARNA: PRACE W KOMISJACH PARLAMENTARNYCH

PRZYGOTOWANIE

Klasę należy podzielić na grupy cztero- lub pięcioosobowe. Każda grupa dostaje temat, nad którym będzie pracować. Każda grupa siada wokół stołu z wszystkimi materiałami. Najlepiej, aby stoły przygotował wcześniej nauczyciel.

Każda grupa otrzymuje wniosek ustawodawczy Komisji Europejskiej na dany temat. Na stole leży też karta pracy (taka sama dla wszystkich tematów), plansza do gry (taka sama dla wszystkich tematów) i karty dotyczące danego tematu. Karty tematyczne należy położyć na planszy do gry pustą stroną do góry i z zagiętymi rogami, w których znajdują się numery lub symbole.

Gotowy zestaw tematyczny wygląda tak:

Uwaga: na ilustracji przedstawiono temat „Palenie”. Wykorzystano w nim mniej kart niż w niektórych innych tematach. Dlatego na środkowym kwadracie w lewej kolumnie nie leży żadna karta. W przypadku niektórych tematów na tym kwadracie będzie natomiast leżała karta.

PRZEBIEG

Nauczyciel pokrótce wyjaśnia uczniom, że od tej chwili wszyscy są posłami do Parlamentu Europejskiego i że pełniąc tę funkcję, przygotowują własny akt prawny. Wyjaśnia też, że akt ten będą musieli przedstawić reszcie klasy, która podda go pod głosowanie. Tematy, nad którymi będą pracować uczniowie, wybiera nauczyciel.

Następnie nauczyciel opisuje planszę do gry, która przedstawia w uproszczeniu proces decyzyjny w UE. Komisja Europejska to instytucja, która rozpoczyna proces ustawodawczy, przygotowując wnioski ustawodawcze. Wnioski te są następnie kierowane do Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej, które wspólnie sprawują władzę ustawodawczą.

Każda grupa uczniów pracuje oddzielnie, zgodnie z instrukcjami i limitem czasu wyznaczonym na karcie pracy i kartach tematycznych. Grupa zaczyna od karty nr 1. Jeden z uczniów z grupy odsłania kartę i czyta na głos, co jest na niej napisane. Grupa wykonuje zadania z karty. Następnie przechodzi do karty nr 2, a potem do kart nr 3 i 4. W międzyczasie robi notatki na karcie pracy.

Karty na planszy zawierają zadania lub dodatkowe informacje przedstawione jako punkt widzenia Rady Unii Europejskiej, grup interesu lub innych zainteresowanych stron. Krok po kroku uczniowie tworzą własny „unijny akt prawny”. Ostatnie zadanie polega na przygotowaniu prezentacji opracowanego aktu dla pozostałych uczniów w klasie.

ZAWARTOŚĆ

Wszystkie wnioski ustawodawcze i karty tematyczne można znaleźć w dokumencie z materiałami do gry przeznaczonymi dla tego modułu. Gra może dotyczyć jednego z pięciu tematów/zagadnień. Wnioski ustawodawcze Komisji Europejskiej, modyfikacje, których domaga się Rada Unii Europejskiej, i informacje przekazane przez zainteresowane strony dobrano tak, aby wywołać jak największą dyskusję wśród uczniów. Mają one charakter fikcyjny i służą jedynie celom edukacyjnym. Istotne jest, aby po zakończeniu ćwiczenia nauczyciel przedstawił rzeczywistą sytuację w odniesieniu do każdego tematu.

Pięć tematów uporządkowano według stopnia trudności, od najłatwiejszego do najtrudniejszego:

1. Palenie tytoniu w UE
2. Armia UE?
3. UE a globalne ocieplenie
4. Demokracja europejska
5. Uchodźcy w Europie

GARŚĆ WSKAZÓWEK

- Nauczyciel przechadza się wśród grup i pomaga im w razie trudności.
- Najlepiej, aby każda grupa pracowała nad innym tematem. Dzięki temu każda grupa przedstawi klasie inny akt prawny. Nauczyciel może jednak zdecydować, że wszystkie grupy będą pracowały nad tym samym tematem, albo dać ten sam temat dwóm grupom itd.

2. GRA FABULARNA: DEBATA PLENARNA I GŁOSOWANIE

PRZYGOTOWANIE

Uczniowie zasiadają w swoich komisjach tematycznych. Na tablicy lub flipcharcie klasa widzi poniższą tabelę:

TEMAT	GŁOSY ZA	GŁOSY PRZECIW	GŁOSY WSTRZYMUJĄCE SIĘ
np. „Palenie”			
np. „Uchodźcy”			

W pierwszej kolumnie nauczyciel zapisuje tematy, które będą omawiane.

PRZEBIEG

Każda grupa tematyczna dostaje maksymalnie dwie minuty na przedstawienie swojego wniosku. Grupy korzystają w tym celu z wypełnionych kart pracy. Następnie reszta uczniów ma czas na zadanie pytań. Potem nauczyciel przechodzi od razu do głosowania. Każdy głosuje przez podniesienie ręki. Uczniowie z komisji tematycznej przedstawiającej wniosek też mogą głosować. Nauczyciel wygłasza następujące kwestie:

- „Kto jest za wnioskiem, niech podniesie rękę”. Nauczyciel zapisuje liczbę w kolumnie „Głosy za” omawianego tematu.
- „Kto jest przeciw wnioskowi, niech podniesie rękę”. Nauczyciel zapisuje liczbę w kolumnie „Głosy przeciw” omawianego tematu.
- „Kto się wstrzymał, niech podniesie rękę”. Nauczyciel zapisuje liczbę w kolumnie „Głosy wstrzymujące się” omawianego tematu.

Po głosowaniu nauczyciel informuje, czy większość głosowała za przyjęciem czy odrzuceniem wniosku.

Większość osiągnięta jest wtedy, gdy za wnioskiem lub przeciw niemu głosuje połowa uczniów + jeden. Głosy wstrzymujące się nie są liczone. W przypadku remisu nauczyciel proponuje zawiesić głosowanie. Wniosek pozostaje wówczas nierozstrzygnięty.

W ten sam sposób przebiega głosowanie nad pozostałymi wnioskami.

GARŚĆ WSKAZÓWEK

- Czas potrzebny na wykonanie ćwiczenia zależy od liczby grup w klasie.
- Im mniejsze grupy, tym większe zaangażowanie każdego ucznia. Decydując, na ile grup podzielić klasę, należy wziąć pod uwagę zarówno czas, jak i zaangażowanie poszczególnych uczniów.

3. PODSUMOWANIE I OCENA

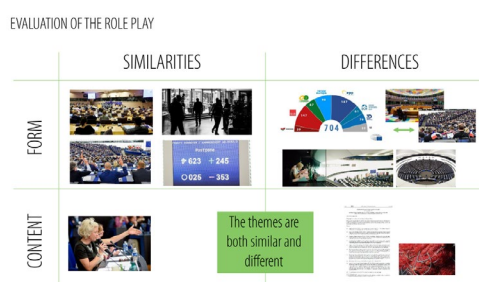
PRZYGOTOWANIE

Nauczyciel omawia podobieństwa i różnice między ćwiczeniem a rzeczywistością, korzystając z prezentacji przygotowanej dla tego modułu. Uczniowie mogą nadal siedzieć w mniejszych grupach lub wrócić na swoje miejsca.

PRZEBIEG

Najpierw nauczyciel pyta uczniów o ich **wrażenia**: „Jakie to uczucie być posłem do PE?”. Mogą pojawić się odpowiedzi, że trudno jest podejmować decyzje, kiedy w grę wchodzi tak wiele różnych interesów, albo że przyjemnie jest mieć władzę i podejmować decyzje. Następnie pyta, kto miał podobne lub inne odczucia, np. „Kto odniósł podobne wrażenie? Kto myśli inaczej?”.

Po tym wstępie nauczyciel przechodzi do **oceny ćwiczenia**. Wyjaśnia uczniom, że gra fabularna różni się od tego, co dzieje się w rzeczywistości. Różnice dotyczą zarówno formy, jak i treści. Zarazem jednak wiele rzeczy jest oczywiście podobnych. Te różnice i podobieństwa w prezentacji przedstawiono w formie diagramu (zob. ilustracja).

Pierwsze pytanie do uczniów brzmi: „Jakie aspekty tego ćwiczenia były waszym zdaniem podobne pod względem formy lub treści?”. Następnie nauczyciel przy użyciu prezentacji i z udziałem uczniów pokazuje i wyjaśnia **podobieństwa**.

Drugie pytanie brzmi: „Co waszym zdaniem w rzeczywistości działa inaczej?”. Następnie nauczyciel, znów przy użyciu prezentacji i z udziałem uczniów, omawia najważniejsze **różnice**.

Na koniec nauczyciel **przedstawia rzeczywistą sytuację w odniesieniu do tematów omawianych** w klasie. Jest to bardzo ważne, gdyż w ten sposób, wychodząc z lekcji, uczniowie mają prawdziwy obraz sytuacji.

ZAWARTOŚĆ

1. Podobieństwa i różnice w stosunku do rzeczywistości

	PODOBIENSTWA	RÓŻNICE
FORMA	<p>Komisje tematyczne w Parlamencie Europejskim. Parlament Europejski zajmuje się bardzo różnymi tematami. Dlatego posłowie specjalizują się tylko w jednym czy dwóch tematach. W Parlamencie Europejskim jest około 20 stałych komisji tematycznych oraz kilka komisji tymczasowych. W komisjach tych posłowie najpierw sami zapoznają się z tematem i omawiają go, zanim przedstawią go reszcie Parlamentu Europejskiego.</p> <p>Grupy interesu. Z posłami często kontaktują się grupy interesu.</p> <p>Głosowanie przez podniesienie ręki. W Parlamencie Europejskim głosowanie nad wnioskami często odbywa się w przez podniesienie ręki, gdyż tak jest zazwyczaj szybciej. Czasem posłowie głosują elektronicznie (głosowanie indywidualne), na przykład gdy Parlament jest silnie podzielony w danej kwestii i wynik głosowania nie jest na pierwszy rzut oka oczywisty. O głosowanie elektroniczne mogą też występować grupy polityczne (z wyprzedzeniem). Poza tym jest ono zazwyczaj wykorzystywane podczas głosowania końcowego nad sprawozdaniami. W ten sposób obywatele mogą się dowiedzieć, który poseł głosował za, który przeciw, a który wstrzymał się od głosu.</p> <p>Głosowanie większością głosów. W Parlamencie Europejskim również obowiązuje zasada, zgodnie z którą większość to połowa oddanych głosów + jeden.</p>	<p>Różne grupy polityczne. Wykonując ćwiczenie, uczniowie nie należeli do żadnej partii politycznej. W rzeczywistości w Parlamencie Europejskim istnieje siedem grup politycznych. Podczas sesji plenarnych posłowie zasiadają w swoich grupach politycznych, od lewej do prawej strony sali. Każda grupa ma swojego przewodniczącego.</p> <p>Wspólne sprawowanie władzy ustawodawczej. Podczas ćwiczenia można było odnieść wrażenie, że tylko Parlament Europejski ma w UE uprawnienia ustawodawcze i podejmuje wszystkie decyzje. W rzeczywistości jednak sprawuje władzę ustawodawczą wspólnie z Radą Unii Europejskiej.</p> <p>Większa złożoność - W ćwiczeniu wzięło udział niewiele osób. W Parlamencie Europejskim natomiast w debacie i głosowaniu uczestniczy do 751 posłów. - Ćwiczenie w klasie przeprowadzono w jednym języku. W Parlamencie Europejskim każdy może zabrać głos w jednym z 24 języków urzędowych UE. Każda wypowiedź jest następnie tłumaczona na pozostałe 23 języki urzędowe UE.</p>
TREŚĆ	<p>Argumenty. Argumenty używane podczas ćwiczenia przypominają argumenty pojawiające się podczas debat europejskich.</p>	<p>Większa złożoność - Poruszane tematy mają często bardziej techniczny charakter. Jednym z omawianych tematów może być np. rozmiar oczek sieci rybackich. Wymaga to zatem badań naukowych dotyczących gatunków ryb, które można łowić za pomocą różnego typu sieci itp. - Wnioski ustawodawcze, nad którymi głosuje Parlament Europejski, są o wiele bardziej szczegółowe. Omawiane i w razie potrzeby modyfikowane są najmniejsze detale.</p>
	<p>Jest też element, który stanowi zarówno podobieństwo, jak i różnicę, czyli same tematy.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Tematy można uznać za podobne, gdyż są to wszystkie kwestie, którymi Parlament Europejski zajmuje się obecnie lub zajmował się w przeszłości. - Są one też różne, bo wnioski i stanowiska Komisji Europejskiej, Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej są w rzeczywistości inne. 	

2. Obecna sytuacja w odniesieniu do poszczególnych tematów

1. PALENIE TYTONIU W UE

Aby odwieść młodych ludzi od palenia, Unia Europejska skupia się na działalności prewencyjnej (zapobieganiu rozpoczynaniu palenia) oraz zniechęcającej (służącej ograniczeniu liczby palaczy do minimum oraz nakłonieniu ich do rzucenia nałogu).

To dlatego europejskie normy prawne nakazują, by na każdej paczce papierosów sprzedawanej w UE widniało ostrzeżenie zdrowotne (zdjęcie, tekst oraz informacja wskazująca, gdzie można uzyskać pomoc w rzucaniu palenia). W ten sposób UE informuje nabywcę o szkodliwości palenia.

Ograniczono również możliwości reklamowania wyrobów tytoniowych, np. zakazane są kampanie promujące palenie.

Poza ustalonymi normami regulującymi sprzedaż i reklamę wyrobów tytoniowych UE wydaje również państwom UE zalecenia dotyczące zakazów palenia w budynkach rządowych, czy w miejscach publicznych. Ostateczna decyzja o stosowaniu bądź niestosowaniu się do tych zaleceń należy jednak do państw członkowskich.

W 2014 r. Unia zaproponowała zaostrzenie przepisów dotyczących wyrobów tytoniowych. Przepisy te weszły w życie w 2016 roku.

- Sprzedaż papierosów aromatyzowanych, np. mentolowych została zakazana.
- Ostrzeżenie powinno zajmować co najmniej 65% powierzchni opakowania, a ponadto przygotowano serie gotowych ostrzeżeń dla poszczególnych państw.
- Wprowadzono limit zawartości nikotyny w e-papierosach.

W pierwotnym wniosku ustawodawczym także rozważano opcję jednolitych, „neutralnych” opakowań papierosów, ale instytucje unijne nie mogły się w tej kwestii zgodzić. Upadła również propozycja podniesienia do 18 lat granicy wieku kupujących papierosy w UE.

Każde państwo członkowskie może jednak zdecydować o zaostrzeniu przepisów. We Francji na przykład jednolite opakowania obowiązują od stycznia 2017 r., a w Irlandii od października 2018 r. Ceny papierosów w poszczególnych państwach też są różne. Najtaniej w UE można kupić papierosy w Bułgarii, za około 2,60 EUR za paczkę. Najdroższe są papierosy w Irlandii, gdzie ceny przekraczają 10 EUR za paczkę.

Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie https://ec.europa.eu/health/tobacco/overview_pl.

2. ARMIA UE?

Mimo planów z 1952 r. dotyczących utworzenia Europejskiej Wspólnoty Obronnej Unia Europejska nie ma własnej armii. Każde państwo członkowskie samodzielnie podejmuje decyzje o posiadaniu i wykorzystaniu swojego wojska.

Znacznie jednak rozwinęła się współpraca w dziedzinie spraw zagranicznych i polityki obronnej, zwłaszcza od czasu wprowadzenia w 2016 r. globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Państwa członkowskie Unii Europejskiej zacieśniają współpracę obronną i dostosowują swoje wydatki i inwestycje wojskowe do inicjatyw takich jak stała współpraca strukturalna (PESCO).

Istnieją również doraźne misje UE poza jej obszarem, które mają na celu utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom oraz zapewnienie bezpieczeństwa międzynarodowego. Wojska są wykorzystywane w dwóch rodzajach misji:

- misje cywilne (np. szkolenie sił policyjnych);
- misje wojskowe (np. zwalczanie piractwa).

O każdej misji doraźnej Rada Europejska decyduje osobno. Udział poszczególnych krajów jest dobrowolny. Dotychczas UE przeprowadziła około 34 operacji cywilnych i wojskowych. Do najbardziej znanych należy odbudowa Aceh (Indonezja) po tsunami oraz zwalczanie piractwa w Rogu Afryki.

Warto wiedzieć, że interwencje unijne zawsze mają miejsce w ramach wytycznych **ONZ** (Organizacji Narodów Zjednoczonych) i w ścisłej współpracy z **NATO** (Organizacją Traktatu Północnoatlantyckiego).

Przydatne linki:

- Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie https://eeas.europa.eu/topics/security-defence-crisis-response_en i www.europarl.europa.eu/factsheets/pl/sheet/159/common-security-and-defence-policy
- Dane na temat światowych wydatków wojskowych i handlu bronią można znaleźć na stronie https://ec.europa.eu/knowledge4policy/foresight/topic/changing-security-paradigm/world-military-expenditure_en

3. UE A GLOBALNE OCIEPLENIE

UE walczy ze zmianą klimatu za pomocą konkretnych strategii politycznych. Jeśli chodzi o klimat i energię, na 2030 r. wyznaczyła ona takie cele jak udział energii odnawialnej na poziomie co najmniej 32% i obniżenie emisji gazów cieplarnianych o co najmniej 40%. W 2020 r. Komisja Europejska wprowadziła Europejski Zielony Ład, w którym przewidziano jeszcze ambitniejsze cele, np. przekształcenie Europy do 2050 r. w pierwszy na świecie kontynent neutralny dla klimatu.

Jako że skutki globalnego ocieplenia już teraz dają się odczuć, Komisja Europejska opublikowała też Strategię UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu.

UE odegrała także istotną rolę podczas ogólnoswiatowych negocjacji w sprawie wiążącego prawnie porozumienia o przeciwdziałaniu globalnemu ociepleniu, czyli porozumienia paryskiego z 2015 r. UE ratyfikowała porozumienie paryskie w październiku 2016 r. W porozumieniu tym państwa zobowiązały się do utrzymania globalnego ocieplenia poniżej progu 2°C, a najlepiej poniżej 1,5°C. Porozumienie paryskie weszło w życie w listopadzie 2016 r.

Przydatne linki:

- Więcej informacji na ten temat można znaleźć na stronie https://ec.europa.eu/clima/policies/eu-climate-action_pl i www.europarl.europa.eu/factsheets/pl/sheet/72/combating-climate-change.
- Infografikę przedstawiającą emisje gazów cieplarnianych z podziałem na kraje i sektory można znaleźć na stronie <https://www.europarl.europa.eu/news/pl/headlines/society/20180301STO98928/infografika-emisje-gazow-cieplarnianych-w-unii-europejskiej>.

4. DEMOKRACJA EUROPEJSKA

Od 1979 r. co pięć lat obywatele europejscy bezpośrednio wybierają nowy skład Parlamentu Europejskiego. Zgodnie ze wspólnymi przepisami unijnymi wybory powinny być tajne, powszechne

i bezpośrednio (każdy dorosły obywatel dysponuje jednym głosem). Powinny ponadto opierać się na proporcjonalnej reprezentacji. Poza tymi wspólnymi zasadami systemy wyborcze poszczególnych państw podlegają przepisom krajowym i zależnie od państwa mogą się znacznie różnić. Obywatele mogą głosować jedynie na kandydatów z własnego kraju lub regionalnego okręgu wyborczego. To państwa członkowskie decydują, czy obywatele mają prawo czy obowiązek głosować.

Więcej informacji na temat europejskiego systemu wyborczego można znaleźć na stronie <https://www.europarl.europa.eu/factsheets/pl/sheet/21/the-european-parliament-electoral-procedures>.

Aby zwiększyć zaangażowanie obywateli w politykę unijną i nadać UE bardziej demokratyczny charakter, przewidziano szereg inicjatyw:

- Od 2012 r. istnieje europejska inicjatywa obywatelska. Jeżeli pod daną inicjatywą podpisze się co najmniej milion obywateli z co najmniej siedmiu państw członkowskich UE, można wystąpić do Komisji Europejskiej o przygotowanie wniosku ustawodawczego.
- Zapowiedziana w 2019 r. [konferencja w sprawie przyszłości Europy](#). Będzie to publiczne forum debaty z udziałem obywateli na temat najważniejszych priorytetów i wyzwań Unii. Początkowo przewidziano ją na lata 2020–2022.
- Jest jeszcze dużo innych instrumentów partycypacyjnych, takich jak [Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich](#), [konsultacje publiczne](#) (eksperti w poszczególnych dziedzinach), [prawo do składania petycji](#) i [dialogi obywatelskie](#).

5. UCHODŹCY W UE

Każdy kraj UE ma własną politykę azylową. Jednakże wspólny europejski system azylu (WESA) określa **wspólne minimalne standardy** traktowania wszystkich osób ubiegających się o azyl oraz rozpatrywania wniosków dla wszystkich państw członkowskich (znane jako rozporządzenie dublińskie). Przewidują one m.in., że:

- państwo członkowskie pierwszego wjazdu migranta do UE jest odpowiedzialne za rozpatrzenie jego wniosku o azyl;
- każdej osobie ubiegającej się o azyl przysługuje **prawo do pożywienia, schronienia i podstawowej opieki** w czasie rozpatrywania złożonego przez nią wniosku o azyl. Jest za to odpowiedzialne państwo, które rozpatruje wniosek o azyl;
- migranci mogą **wnosić o azyl dopiero po dotarciu** do UE. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie odrzuci wniosek o azyl, taka osoba nie może ponownie składać wniosku w innym państwie członkowskim UE. Aby móc to zweryfikować, w bazie danych Eurodac rejestruje się odciski palców wszystkich osób ubiegających się o azyl.

W odpowiedzi na nagły i niekontrolowany wzrost liczby migrantów w 2015 r. UE podjęła szereg kroków obejmujących m.in. porozumienie z Turcją i innymi państwami trzecimi, które miały zapobiec napływowi migrantów do Unii Europejskiej. Od tego czasu liczba migrantów przybywających do UE spadła. Leczą wydarzenia z 2015 r. i następnych lat nadwyrężyły systemy azylowe wielu państw członkowskich oraz strefę Schengen. Potrzebna jest jak najszybsza reforma wspólnego europejskiego systemu azylowego. Jest to jednak trudna kwestia, gdyż państwa członkowskie nie są zgodne co do tego, jak należy przeprowadzić.

Przydatne linki:

- Najnowsze dane dotyczące migracji na świecie dostępne są tutaj www.unhcr.org/figures-at-a-glance.html
- Infografikę Parlamentu Europejskiego z informacjami na temat Unii Europejskiej i migracji można znaleźć na stronie www.europarl.europa.eu/thinktank/infographics/migration/public/index.html?page=intro
- Wspólny europejski system azylowy opisano na stronie https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/policies/asylum_en

PRZYDATNE LINKI

- Ten filmik (z 2015 r.) w niecałe sześć minut wyjaśnia, jak działa Parlament Europejski: www.europarl.europa.eu/programme/others/how-it-works-the-european-parliament (w lewym górnym rogu strony można zmienić język). Można go wyświetlić, jeśli po wykonaniu ćwiczenia zostanie jeszcze trochę czasu. Po jego obejrzeniu warto omówić z uczniami podobieństwa i różnice między ćwiczeniem a rzeczywistością. Uwaga: materiał pochodzi z 2015 r., zatem niektóre fakty mogły się zmienić. Nadal jednak dobrze wyjaśnia on sposób działania Parlamentu Europejskiego.
- Więcej informacji na temat funkcjonowania Parlamentu można znaleźć na stronie www.europarl.europa.eu/about-parliament/pl/organisation-and-rules/organisation.
- W rzeczywistości zwykła procedura ustawodawcza jest bardziej skomplikowana i obejmuje pierwsze, drugie, a czasem i trzecie czytanie w Parlamencie Europejskim i w Radzie Unii Europejskiej. Graficzną prezentację oraz gruntowne wyjaśnienie całego procesu można znaleźć tutaj: www.europarl.europa.eu/about-parliament/pl/powers-and-procedures/legislative-powers.

